

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Achatij Centurionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

vt eam gustaret, & dolori applicaret. Quod vt factum est, mulier collapsas planè vires mirabiliter recuperavit, adeò vt lecto exiliens sancto Acathio cæterisque ad mensam ministraret. Alio item tempore vocatus ad dedicandam ecclesiam Comitum cui

Sanatur puer ad orationem Episcopi.

Addi nomen erat, expleto ministerio, filium quendam eius acerrima ægritudine pressum & in præmortis faucibus constitutum, benedictione sua precibus liberavit & integræ sanitati restituit.

Neque hoc silentio prætereundum quod factus est Iulius Christi Herebaldus in seipso ab eo factum se narrare miraculum. Vitam, inquit, illius per orationem episcopo dignam esse cognovi. Sed & cuiusdam internum iudicem habitus sit meriti, & in multis alijs & in seipso maximè expertus sum qui postquam ab ipso (vt ita dicam) mortis limite reuocatus, vitam vitæ suæ oratione ac benedictione redidit. Mansit autem in episcopatu annis triginta tribus, & sic cælestia regna cõscendens, sepultus est in ecclesiasticis S. Petri, in monasterio suo quod dicitur in uia Deiorum, anno ab Incarnatione Domini septingentesimo vigesimo. Nam cum pro maiestate necdum minus episcopatu administrando fuerat, ordinato in episcopatum Eboracensis ecclesie Wilfrido presbytero suo, secessit ad monasterium præfatum, ibique vitam Deo digna conuersatione compleuit.

MARTYRIUM S. ACATHII CENTURIONIS. ex eo quod est apud Metaphr.

3. Maij.

Acathius
Cappadox
Centurio.

CVM Maximianus Diocletiani gener in Christianum nomen satanica rabie delirans, Acathium genere Cappadox & conditorem in Ies, proposito verò & voluntate Christi adhibere

Quod ut fa-
 is mirabiliter
 hō Anulū
 lio item re-
 Comitū
 filium que-
 um & in ip-
 ctione sua
 restituit.
 o quod firmo
 factum
 ius per om-
 & cuius
 & in medi-
 m quipp-
 e reuocari
 tione red-
 riginta
 lrus est in
 dicitur, ab
 ne Dom-
 pro m-
 itando
 acensis ec-
 d mont-
 conuer-

I CENT-
 et. aphr.

gener in
 defere-
 conditio-
 ristī at-

p̄gia fortitudine & genus suum & ordinis digni-
 nem exornauit. Cū enim sub Firmo quodā mi-
 litaris ordinis Tribuno Centurionis officio funge-
 retur: & Tribunus omnium militum animos partim
 militationibus partim minis ad idolorū cultum ac
 superstitionem nefariā alliceret, Acathius Christi
 more acriter inflammatus in medium proficiens
 constanter ac viriliter se Christianum esse confes-
 sionem: paratū etiam pro ipsius nomine quoslibet
 cruciatus subire. Firmus eam hominis alacritatem
 & constantiam admiratus primò quidem ingenti-
 bus promissis, mox terribilibus minis eximiam vi-
 ritutem debilitare conatus est. Sed cū ille **Constantia**
 immobilis in Christi confessione perseueraret, Tri- **cus.**
 bunus edicto regio coactus virum sanctum vincu-
 lū strictum ad Bibianum misit, qui totius exer-
 citus imperium cum potestate summa admini-
 strabat.

Acathius verò ut primū Bibiano oblatū fuit
 sedulo bonorum exultans subrisit & à iu- **Sistitur corā**
 dice de patria ac nomine interrogatus constanter **Bibiano Du-**
 respondit, nomen sibi a Christo deriuatum esse: il- **ce.**
 lū verò quo humano vsu appellatur, Acathius es-
 se genere Achium, in Cappadocia natum, quo lo-
 corum parentes habitarent, ad exercitum venisse,
 & commilitonum suorum certaminibus inflam-
 matum ut in Christi confessione cum sempiterna
 gloria sanguinem profunderet. Illos igitur se mal-
 e sequi, quā humanis legibus summa iniquita-
 tem Deum latis obtemperare. Ad quæ iudex: Ab-
 stequit, o Acathi istas mentis tuæ cogitationes
 abieci, quæ duos tibi cruciatus pariunt: & noli
 homine propter scelera sua in crucem acto spes
 tua collocare: nam is tibi opem omnino nullam
 in re-

in rebus afflictis præstare potest. Quid enim? Si tanta in cælo potentia dominatur quemadmodum vos affirmatis ut vniuersam hanc mûdi machinam gubernet, quid est quod Imperatores nostros ipsius voluntati repugnantes non puniat? Cui Acathius

Cur Christus permiserit tyrânos diu impunè sauire in Christianos.

Profectò, inquit, ex hoc ipso, si aliqua tamen læpentiæ scintilla in vobis relucet, ipsius bonitatem potentiamque colligere potestis. Nam si statim iudicatio vindictam expeteret, ecquis in hoc mundo læperisset? & quo modo dignis laudibus eius gloriosum ubiq; nomen extolli posset, nisi diuturna vestris sceleribus puniendis patientia vteretur? Tera ipsius gloria in illis hominibus manifeste lucebit, qui bonitate ipsius ad scelerum suorum cognitionem adducti ad meliorem se frangemurrunt. Postremò quis in optimum iustissimum iudicem excandescere poterit, cum videat patientia & longanimitate scelerum suorum dictam differri, ut hominem omnibus supplicium dignum à peste & exitio potius eripiat, quam sui iudicio quamuis iustissimo condemnet.

His auditis, Bibianus: disertè quidem, inquit, respondes; sed omiſſis argumentis volo ut Imperatorum edicta exequaris legibusque obperes nî malis omnibus pœnis ac supplicijs carnificari. Cui Acathius: Sæpè iam Christus me esse cõfessus sum, neque vllò modo impunitis monibus sacrificare velle dixi. Et iudex: Cuius, inquit, nisi istam ætatem tuã (video enim te vixisse) & vigeſimum annum superasse miserere prosequerer, & militarem dignitatè reuenerem? statim te tormentis subijcerem. Cui Acathius inquit, habes corpus meum ad flagella excipere paratissimum: vttere illo vt libet: mentem

Ætas Acathij.

propositū, neque tu, neque Imperator tuus,
omnis denique dæmonum malitia peruertere
in tantum scelus impellere potuerunt. Tunc
furore percitus & cohortem affatus: Figite,
vestes quatuor & Acathium in illis suspen-
dendis neruis verberate, vt discat tandem effre-
ntem linguam compescere: & tunc apparebit quam
a Deo suo auxilium expectet.

His dictis Acathius vestibus alligatus & crude-
lissimè verberatus in modum cæsus est. At martyr Christi opem
tormenta implorans assiduò exclamabāt: Do-
mine Deus ne me derelinquas. Cum verò sex carni-
ficis alteris vicibus instarent & profluentes ex la-
tere corpore sanguinis riuos acrius elicerēt, & ipse
victor tanquàm victor martyri insultaret, Acathius
audacem conuersus: Hactenus, inquit, tormento-
rum tuorū expectatio cogitationes meas aliqua ex
parte perturbabat; at nunc illata vi Christi Iesu po-
tenter manifestius expertus sum: prorsus vt eius
gratia confusus intrepidè alios quosuis crucia-
cipere paratus sim. His auditis index cōmo-
ditis lambeis maxillas eius contundi iussit: Maxilla e-
ius contem-
perantem in eadem constantia perseue-
rantem in interiorem carcerem grauissimis catenis
conijci.

Ducitur in carcerem Acathius tum præte-
ritæ confessione, tum futuris bonis, quæ firmissimā
fidem inde expectabat, lætus squalorē subijt: & die-
bus admodum septem in vrbe Perintho in carcere
interi. Interea Bibianus Flaccini literis Byzantium
vinctos omnes se sequi iussit. Ibi tum Chri-
sti martyris & vulnerum tumore & corporis labore
debilis, & ferreis catenis grauarus, & militum in-
super argentiū, & itineris lascitudine oppressus, &

extrema inedia exhaustus & amicorū omnium solatio destitutus cū iam collapsis planē viribus in vltimū vitæ discrimen venisset, petijt à carnificibus vt sibi orandi Deum potestatem facerent. Quæ

Orat Deum
extrema las-
itudine cō-
fectus.

tandem obtenta prouolutus ad genua primò equè immensas Deo gratias egit quòd illum in formam martyriū vocasset: Sed tu Dñe, inquit, qui carnis nostræ infirmitatem nouisti, & in hanc horam viget virtute tua ex alto corroborasti, & nunc tot ac tantis malis vndiq; me oppressum vides, mitte quelibet angelum tuum qui me ab his angustijs eripiat & martyrij gloria coronatū ad te perducatur. Cū in hoc

Celitus con-
solatur.

modum Deum oraret vox ē nube demissa horum terrore astātium aures compleuit: Acathi elio tūc. Hac voce attoniti carnifices: Ecquid, dicite est hoc? Nunquid & nubes vocē edunt? Nunquam rem tāta admiratione dignā audiuius. Et hæc quædam illi. Alij verò qui eadem vinculorum multitudine cum Acathio premebantur fidei lumine illustrati ad martyris se pedes abiciebant, supplicesque Christianæ fidei doctrinā ipsis exponeret, rogantes

Iustos ad-
ducit ad
Christum.

Tunc martyr luculēta sanè oratione ab ipso mani generis parente exorsus, & Adami lapsum Christi in terras aduentum exposuit, multorumque nebris ac diaboli captiuitate in libertatem Christi vindicauit. Postridiē verò noctis tempore, ij qui Christi fidem recenter conuersi fuerant viderunt quosdam splēdida veste indutos & militariibus ornatos cum Acathio nō modò loquētes, sed & terna aqua feruenti abluentes, eumque itā curatè vt altera luce ex multis plagis ne cicatrix quædam appareret. Insequenti verò die martyr in carcere interiorē coniectus & iudicis iussu ferreis rotulis constrictus, fuit simili angelorum obsequio

Angelus: nam qui eodem in carcere victi tene-
bant viros alio angelico splendore coruscantes
erant, qui martyrem & vinculis soluebant, &
cetera visitat.

primo vero die à quo Byzantium Præses vene-
rat Acathium sibi offerri præcepit: qui vultu hilari
angelico planè aspectu cõparens tanta Præsidi
admiracione concussit, vt existimaret eum à militi-
bus inuicem ac genialiter habitum vitam Epicureiam
habere. Quare Præsides furorè rabieque exardescens,
illis verbis in carceris custodè inuectus, quã au-
dacia hoc facinus contra mandatum perpetrasset,
interrogauit. Cumque Antoninus scriba carceris custo-
dem purga nitèretur, Acathius Christi amore in-
flammas: Mea, inquit, pugnandi virtus è celo est:
non enim quam vides corporis pulchritudinè non
carum epulæ, quemadmodum tu existimas, sed
solummodo Iesus mihi suppeditauit qui solo verbo
meos carceris curate consuevit. At iudex ea martyris
repellatione offensus: Dentes eius, inquit, con-
teruntur: sciat non nisi ad interrogata sibi respon-
dendum esse. Et conuersus ad custodem: Quidnam,
sceleratissime respondes? Ad què Cassius (sic
enimque custos vocabatur:) Per tuam amplitudinè
iurisdictionem, me, quacunque iussisti fidelitèr execu-
turus: sed vidimus sæpius milites quosdam
non absimiles splendida veste ornatos vul-
neribus curantes & cibum potumque offerentes.
Cuius ingressus carcerem viros illos examinare
et carceris cibos excutere vellem, repente & illo-
tempore cibariõrum conspectu priuatus fui: huncq;
in ligno alligatum inueni.

Iudex furorè percitus: Video, inquit, quid
pecunias ab Acathij consanguineis accepisti,
& iu-

Crudelis iudex carceris custodē immerentem punir.

S. Acathius virgis quernis flagellatur.

Sententia mortis in martyre.

& iudicium eludere constituisti, sed poenas merito scelere dignas pendes: statimque plumbis virgis terga eius pulsari iussit. Qui cum cruciatibus magnitudine victus lamentabilis admodum voceretur & veniam à iudice suppliciter deprecaretur, Acathius risu propè dissolutus quamvis fractis maxillis: Profectò, inquit, nequeo satis stultitiam vestram admirari. At iudex furore percitus: Tunc inquit, venisti, vt prestigijs ac veneficijs tuis coactos nos derideres? & mox quernis virgis terga vestrae que eius à decem hominibus robore praestantiorum verberari iussit. Tum verò martyr sub ponderosiorum gemens semel iterumque exclamavit: mine Christe Iesu adiuva seruum tuum Acathium. Hoc cum iterata voce sublatis ad caelum oculis audiret vox caelitùs demissa: Acathi, inquit, esto meo animo: nam breui praemium nullo vnquam tempore interituum recipies pro ijs, quae nunc in terris inferis, supplicijs. Hac voce & carnifices timore compressi conciderunt, & iudex ipse ingenti admodum percussus ab inferendis martyri suppliciorum cem compressit: eumque ad Flaccinum Thraciae consulem misit.

Flaccinus verò qui vxorem Christianis facinorositatem habebat ab eaque, nè grauius Christi Confessoribus supplicia inferret, rogatus erat, Acathium in liberam custodiam dedit, & quinque post dies recitatis actis eius capite plecti iussit. Postquam quàm beatus Acathius mortis sententiam in se accepit, audiuit, incredibili gaudio exultans exclamavit: Quàm multis te linguis Christe dux vitae laudare vellem qui me infinitis peccatis obnoxium per singularem tuam in nos bonitatem tali sorte dignatus es. Cumque extra Byzantium ad locum certam

concessa, g...
Deo pro...
pam prof...
pato per...
a viris re...
Suaris ap...
canto marty...
cium lict...
ne asseru...
Porro ar...
as appen...
tem fuisse...
naadhuc su...
to Socrat. c...
bet effecer...
tima, sang...
ne in mem...
terum pern...
banarum...
um clarif...
mentis pe...
PARTY R...
nus mem...
in quod a...
Voter...
in Me...
Quos p...
quidam, ...
ga profecto...
ne religio...
cibus conf...
as virtut...

...ificibus perductus esset, rursus orandi facultate concessa, genua summa cum reverentia humi fixit, Deo pro tantis beneficijs, quibus se planè indignum profitebatur, sine fine gratias egit: ac tandem percussus ad cælos euolavit. Corpus eius fuit a viris religione ac pietate præclaris in locū, qui sanctius appellatur, inductū & funus omni honore tanto martyre digno curatum. Postea verò ad Scyllacium litus diuinitus delatū maiore ibidem honore asseruatum est.

Porro arborem illam, in qua martyr Dei Accursus appensus tormentis excruciatu s fuit (quā nuncem fuisse dicunt) temporibus Arcadij Imperatoris adhuc superstitem fuisse scribit Nicephorus: lib. 1. Socrat. castaneam eam fuisse asserat. Quicquid est effecerūt sanè scriptores illi, vt arbor illa felicitima, sanguine tanti martyris irrigata adhuc viua in memoria hominum perseveret, & sic in portum permanfura longè beatorum ficu Romulea, olivarum olea, Deli palma vel Mariana quercu, clarissimus orator scriptorum suorum monumentis perpetuitati consecrandam putauit.

Hæc Bironius.

Hist. lib. 13 cap. 38.

Lib. 1. de legibus.

MARTYRIVM S. VICTORIS MAVRI, meminit S. Ambrosius in Lucam, lib. 7. cap. 13. ex quo quod à Maximiano notario conscriptum est.

Vo tempore Maximianus Imperator impius 8. Maij in Mediolanensi ciuitate atrocem in Christianos persecutionem excitabat, fuit illic in quidam, natione Maurus, Victor nomine, egregie professò in Deū pietate & fortitudine eximia: de religione Christiana apud Imperatorem accusatus constanter fidei suæ professionem edidit. Virtute constantiaque commotus Imperator

Victor apud Imperatorē

Li 3 & in

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN